

forskellige større Dele op, til hvis Støbning det temmelig sikkert ikke kunde betale sig at indrette Fabrikker. Disse Ting kunde man købe raa og tildanne dem paa Statens Værksteder, og det blev ikke saa kostbart, som Ministeren mente, idet han formentlig havde tænkt paa Anlægget af en fuldstændig Fabrik. Saa vidt jeg forstod Ministeren — og det stemmer med de Oplysninger, der haves foreligget i Finansudvalget —, er den Tilvebringelse af store Lokomotivdele, som det ærede Medlem omtalte, ikke indbefattet i 2½ Mill. Kr., som det vilde koste at anlægge et Statsbaneværksted til Fabrikation af Lokomotiver. Det var ikke indbefattet deri, at der ogsaa skulde være et Staalstøberi, men, saa vidt jeg husker, et Metalstøberi, som temmelig sikkert vil være nødvendigt. Men paa den af det ærede Medlem omtalte Maade vilde man sikkert ikke faa en Fabrikation af Lokomotiver, som det kunde betale sig at have. Man maa nemlig huske paa, at det at stykke dem sammen fra en hel Mængde forskellige Fabrikker, kan gaa, naar det er Reparationer, der er Tale om, men det kan ikke være en økonomisk Fabrikation af Lokomotiver. Men dernæst vil det ogsaa medføre, at det ikke bliver de mange Millioner, der blive her i Landet, som det ærede Medlem talte om. Han sagde, det var en Skam, at saa mange Millioner skulde gaa ud af Landet. Paa den Maade vilde man alligevel blive nødt til for de mange Deles Vedkommende, man skulde købe i Udlandet, at sende en stor Mængde Penge ud af Landet.

Disse Betragtninger har jeg haft Lyst til at anføre, idet jeg slutter med at sige, at Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skulle gaa til at indrette os paa herhjemme paa Statens Fabrikker at kunne bygge Lokomotiver — thi det er jo der, man maa ende, selv om jeg ikke har megen stor Tro paa, at det bliver lige straks — ingenlunde er skrinlagt, fordi dette Ændringsforslag bliver forkastet, hvad jeg meget vil haabe, det bliver, men at Spørgsmaalet efter de Forhandlinger, der ere førte i Finansudvalget og efter Ministerens Udtalelse der, netop er Genstand for Overvejelse og yderligere Undersøgelse. For øvrigt have vi i Finansudvalget faaet en ikke ringe Række Oplysninger, hvad navnlig det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) ved god Besked om som Medlem af Finansudvalget, og saa vidt jeg forstaar, vare vi egentlig i Finansudvalget enige om, at der ikke til 3die

Behandling kunde gøres mere ud af den Sag, og at vi ikke efter de Oplysninger, som forelaa i Udvalget, ere parate til at tage mod Ændringsforslag om at ofre 2½ Mill. Kr. til Opførelse af Statsværksteder, men at det er af den Slags Spørgsmaal, man selvfølgelig stadig vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, og som man ad Aare kunde tage op til fornyet Overvejelse.

Som jeg begyndte med i min Omtale af Sagen, vil jeg meget fraraade at stemme for det foreliggende Ændringsforslag, ikke ud fra en Overvejelse af, hvorvidt man kan bygge Lokomotiver her i Landet eller ikke, men ud fra den Betragtning, som jeg synes er Hovedsagen her, at det ikke gaar an at give det Udseende af, at en Minister kun, naar en saadan Anmærkning staar paa Finansloven, har Ret og Pligt til at foretage Undersøgelser af den Art, her er Tale om. Det turde være ret selvfølgelig, at jeg, naar jeg giver selve Sagen en delvis Tilslutning, tager et nogenlunde stærkt Forbehold overfor de, for at benytte et tidligere brugt Udtryk, protektionistiske Bemærkninger, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) anvendte i sin Begrundelse af Ændringsforslaget. Det turde være ret selvfølgelig, at jeg tager et saadant Forbehold, men jeg finder alligevel Anledning til at nævne det, saa meget mere, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) indledede sine Bemærkninger med at sige, at han vilde meget værge sig mod den Opfattelse, at naar han gav sin Tilslutning til Ændringsforslaget, det skulde være ud fra en lignende Begrundelse som den, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds syntes at anvende.

Markvorsen: Den ærede Ordfører sagde under Omtalen af Bilag 12, Punkt 3 og 4, at naar der kommer saadanne to ny Tog som de her omhandlede Vest paa fra Langaa, er det ganske naturligt, at ny Ønsker fremkaldes. Naar den ærede Ordfører ikke vil kalde det at faa sine Ønsker opfyldte, at det bliver denne Gang, som det var, at man i Nykøbing paa Mors er nødt til at tage 3 Kvarter tidligere end før hjemmefra for at naa til København samme Aften, maa han indrømme, at vi ikke have faaet nogen som helst Fordel ved disse to ny Tog. Jeg tillod mig derfor netop at anmode den højtærede Minister om at drage Omsorg for, at vi dog kunde faa nogen Fordel af de to ny Tog.